

Súd: Okresný súd Žiar nad Hronom
Spisová značka: 10C/92/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6412212894
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Igor Valent
ECLI: ECLI:SK:OSZH:2016:6412212894.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žiar nad Hronom pred samosudcom JUDr. Igorom Valentom v právnej veci navrhovateľa Pohotovosť s.r.o. so sídlom Pribinova č. 25 IČO: 35 807 798, zastúpený Fridrich Palko s.r.o., IČO: 36 864 421 Bratislava Grösslingova 4 proti odporcovi Slovenská republika, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti - SR so sídlom Bratislava Župné Námestie č. 13, o návrhu navrhovateľa na náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy takto

rozhodol:

Súd návrh navrhovateľa ktorým sa domáhal voči odporcovi náhrady majetkovej škody a nemajetkovej ujmy **z a m i e t a**.

Súd odporcovi náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa domáhal voči odporcovi zaplatenia náhrady škody a tiež priznania náhrady nemajetkovej ujmy s odkazom na Zák. č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci.

Návrh dôvodil tým, že exekučný súd / Okresný súd Žiar nad Hronom / po podaní žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie mal v zmysle zákona povinnosť rozhodnúť o takýchto žiadostiach do 15 dní od ich doručenia. Podľa navrhovateľa, súd však o žiadostiach o udelení poverenia rozhodol až po uplynutí zákonom stanovenej lehoty / 7 mesiacov a viac / t.j. po veľmi dlhej dobe, práve v dôsledku nečinnosti súdu. Navrhovateľ tvrdil, že i keď neexistovala žiadna okolnosť, ktorá by umožňovala exekučnému súdu postupovať nesústreďene a bez zbytočných prieťahov, k rozhodnutiu pristúpil až po značne dlhej dobe so zbytočnými prieťahmi a preto podľa navrhovateľa nesprávnosť úradného postupu, spočíva v porušení procesných pravidiel exekučného súdu, ktorý v exekučnom konaní nerozhodol bez zbytočných prieťahov o žiadosti na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodol po zákonom stanovenej dobe / § 44 ods. 2. Exekučného poriadku/. Navrhovateľ preto uplatňoval nárok na priznanie majetkovej škody a tiež uplatnil nárok na náhradu priznania nemajetkovej ujmy.

K návrhu navrhovateľa odporca zaslal písomné vyjadrenie, žiadal návrh ako nedôvodný v celom rozsahu zamietnuť, vzniesol procesné námietky spočívajúce v zmatečnosti podania zo strany navrhovateľa, namietal prenášanie dôkaznej povinnosti navrhovateľa na konajúci súd, nárok považoval za predčasne uplatnený, keďže tento bol podaný na príslušný súd pred uplynutím 6 mesačnej lehoty na rozhodnutie o žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhrady škody a spochybňoval akékoľvek namietané prieťahy v konaní zavinené exekučným súdom, od čoho navrhovateľ dôvodil nesprávny úradný postup príslušného exekučného súdu a tiež vznik akejkoľvek materiálnej škody na strane navrhovateľa.

Vo veci súd prvé stupňa rozhodol meritórne rozsudkom 11.2.2015, ktoré rozhodnutie na odvolanie odporcu KS B. Bystrica zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie z dôvodu zmatečnosti.

Súd opätovne vec prejednal a určil termín pojednávania na deň 21.1.2016, účastníkom konania ako i právnomu zástupcovi navrhovateľa riadnym spôsobom predvolanie doručil. Navrhovateľovi dňa 20.11.2015, právnomu zástupcovi navrhovateľa a odporcovi dňa 20.11.2015. Právny zástupca navrhovateľa elektronickým podaním, ktoré bolo súdu doručené dňa 21.1.2016 / v deň pojednávania / zaslal ospravedlnenie. Odporca neúčast' na pojednávaní neospravedlnil tiež.

Súd s odkazom na ustanovenie § 101 ods. 2. OSP vec prejednal v neprítomnosti účastníkov.

Súd o návrhu navrhovateľa na prerušenie konania až do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu - SR o ústavnej sťažnosti pre porušenia práva žalobcu na zákonného sudcu a nestranný súd zamietol, pretože má za to, že samotné podanie ústavnej sťažnosti proti rozhodnutiu súdu o vylúčení sudcov tunajšieho súdu nie je takým dôvodom, ktorý zakladá obligatórnu povinnosť súdu podľa § 109 ods. 1. písm. b/ OSP konanie prerušiť. Okresný súd nie je oprávnený riešiť otázku, či jeho sudcovia sú vylúčení z pojednávania a rozhodovania v danej právnej veci. Nadriadený súd / Krajský súd v Banskej Bystrici / už v danej právnej veci rozhodol uzneseniami sp. zn. 5NcC 356/2012, 2NcC 396/2012, 4NcC 260/2012 a 2NcC 343/2012 tak, že zákonný sudca JUDr. Igor Valent v danej právnej veci vylúčený nebol. Takéto rozhodnutie potvrdil potvrdil svojim uznesením 43Co/321/2015 i KS B. Bystrica.

K námietke odporcu, že navrhovateľ uplatnil nárok na súde predčasne a to pred uplynutím lehoty 6 mesiacov odo dňa prijatia žiadosti na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody na príslušnom orgáne je nutné uviesť, že z rozhodovacej činnosti je súdu známa skutočnosť, že takýto nárok navrhovateľ uplatnil v mesiaci apríl roku 2012 a návrhy na začatie konania podal na príslušný súd v mesiaci september 2012, t. j. pred uplynutím lehoty 6 mesiacov, príslušný orgán / MS SR / však nárok navrhovateľa márnym uplynutím lehoty neuspokojilo a táto lehota v čase rozhodovania súdu o nárokoch navrhovateľa splnená bola, prečo súd na takto vznesenú námietku odporcu, pokiaľ namietal predčasnosť uplatňovaného nároku nepovažoval za dôvodnú.

Súd potom vykonal dokazovanie oboznámením sa s návrhom na začatie konania ako i s pripojeným exekučným spisom 5Er 940/2010 vyjadrením odporcu k návrhu na začatie konania, predloženou kópiou ústavnej sťažnosti, na základe čoho zistil nasledovný skutkový stav veci:

V návrhu na začatie konania navrhovateľ tvrdil, že tunajší súd o žiadosti na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie vo vyššie uvedených exekučných konaniach rozhodol po viac ako 7 mesiacoch odo dňa podania žiadostí o udelenie poverenia. Takéto svoje tvrdenia žiadnym spôsobom navrhovateľ súdu nepreukazoval. Súdu uvádza, že navrhovateľ však do lehoty omeškania nesprávne započítal aj obdobie počas ktorého bol návrh na začatie exekúcie zadržovaný súdnym exekútorom a nepočítal omeškanie až od okamihu doručenia žiadosti o udelenie poverenia exekučnému súdu.

Zo spisu 10C 92/2012, ktorému zodpovedá exekučný spis Okresného súdu Žiar nad Hronom 5Er 940/2010 mal súd za preukázané, že navrhovateľ ako oprávnený podal návrh na začatie exekúcie voči povinnému Tokoliová Lenka na podklade exekučného titulu /Rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská a. s. Bratislava SR 21647/2019/. Súdu bola doručená žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie 30.9.2010. Súdu dňa 28.1.2011 uznesením žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia zamietol. Následne súd vyzval exekútora na uplatnenie trov exekúcie a uznesením sp. zn. 5E 940/2010 zo dňa 4.4.2011 exekúciu zastavil.

Podľa ustanovenia § 44 ods. 2. Exekučného poriadku, platného v čase od 1.6.2010 do 31.5.2011, súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, alebo návrhu na vykonanie exekúcie, alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2. písm. c/ a d/. Ak súd zistí rozpor žiadosti v návrhu, alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Exekučné konanie začalo na návrh na vykonanie exekúcie, ktoré oprávnený podal v období od mesiaca august 2010 do mesiaca marec 2011.

Podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku je zrejmé, že zákonom vymedzená lehota, v ktorej exekučný súd rozhoduje o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie je 15 dní, ak exekučný súd nezistí rozpor žiadosti, alebo návrhu na vykonanie exekúcie so zákonom, alebo exekučným titulom, ktorá lehota plynie odo dňa doručenia žiadosti súdu na poverenie vykonanie exekúcie exekútorom. Pokiaľ však súd zistí rozpor žiadosti, alebo návrhu, alebo exekučného titulu so zákonom o žiadosti na udelenia poverenia na exekúciu rozhodne tak, že túto uznesením zamietne. Zákonom určená 15 dňová lehota uvedená v tomto ustanovení Exekučného poriadku je lehotou procesnou, ktorá má poriadkový charakter bez určenia akejkoľvek sankcie pre prípad jej nedodržania. I keď je pravdou, že v exekučnom konaní podľa takýchto procesných pravidiel je určená povinnosť súdu konať a rozhodnúť o žiadosti súdneho exekútora o udelenia poverenia na vykonanie exekúcie, samotná skutočnosť nedodržania takejto zákonnej lehoty, nemá za dôsledok nesprávny úradný postup, tak ako to v konaní tvrdil navrhovateľ. Je nutné zohľadniť objektívne skutočnosti, ktoré viedli exekučný súd k tomu, že zákonná lehota 15 dní na vydanie poverenia nebola dodržaná. V exekučných veciach bolo rozhodnuté v lehote primeranej vzhľadom na zaťaženosť súdu bez toho, aby došlo k akýmkoľvek zbytočným prietahom v exekučnom konaní, tak ako to tvrdil navrhovateľ. I v zmysle judikatúry Ústavného súdu - SR / I. ÚS 16/2002 / pri posúdení, či došlo k porušeniu práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov, súd prihliada na lehoty, ktorú sú uvedené v zákone, ale ich nedodržania nepovažuje automaticky za porušenie základného práva, bez zohľadnenia konkrétnych okolností v jednotlivom prípade. Nakoľko však v daných exekučných veciach boli exekučným titulom rozsudky Stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská a. s. Bratislava, jedná sa o exekučný titul podľa § 41 ods. 1 písm. d/ Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.5.2011, kedy lehota 15 dní na vydanie rozhodnutia neplatí. Zákonom určená lehota je extrémne krátka na náležité preskúmanie predloženého exekučného titulu, ktorým bol rozhodcovský rozsudok. Z týchto dôvodov preto nie je možné ani konštatovať, že exekučný súd rozhodnutie vydal po uplynutí zákonom stanovenej lehoty.

Podľa § 3 ods. 1. písm. d/ Zák. č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti tohto zákona, pri výkone verejnej moci nesprávnym úradným postupom. Podľa ods. 2. vyššie citovaného ustanovenia zodpovednosti podľa ods. 1. sa nemožno zbaviť.

V zmysle § 9 ods. 1. vyššie citovaného zákona, štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon, alebo vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránený záujmov fyzických osôb a právnických osôb; za nesprávny úradný postup sa nepovažuje postup, alebo výsledok postupu Národnej rady - SR pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 86 písm. a/ a písm. d/ Ústavy - SR a postup, alebo výsledok postupu vlády - SR pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 119 písm. b/ Ústavy - SR.

V zmysle § 9 ods. 1. vyššie citovaného zákona, štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon, alebo vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránený záujmov fyzických osôb a právnických osôb; za nesprávny úradný postup sa nepovažuje postup, alebo výsledok postupu Národnej rady - SR pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 86 písm. a/ a písm. d/ Ústavy - SR a postup, alebo výsledok postupu vlády - SR pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 119 písm. b/ Ústavy - SR.

Podľa § 9 ods. 2. Zák. č. 514/2003 Z.z., právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takýmto postupom spôsobená škoda.

Podľa § 15 ods. 1. Zák. č. 514/2003 Z.z., nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného predbežné prerokovanie nároku / ďalej len žiadosť / s príslušným orgánom podľa § 4.

Podľa § 16 ods. 1. č. 514/2003 Z.z., ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody, alebo jeho časť do 6 mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenia časti na súde.

Podľa § 17 ods. 1. Zák. č. 514/2003 Z.z., uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk.

Podľa § 17 ods. 2. Zák. č. 514/2003 Z.z., v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenie práva nie je dostatočným zadosťučineným vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím, alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Aj keď zodpovednosť štátu s odkazom na vyššie uvedený Zák. č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, je zodpovednosťou objektívnou, bez zreteľa na zavinenie a nemožnosť sa jej zbaviť, k podstatným / esenciálnym / predpokladom takejto zodpovednosti patrí nesprávny úradný postup, existencia škody a príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a škodou. Je potrebné, aby pre vznik takejto zodpovednosti kumulatívne boli splnené všetky tri základné predpoklady.

Z dokazovania súd mal za to, že v exekučnom konaní nebolo postupované v rozpore s Exekučným poriadkom s odkazom na vyššie uvedené nemožno konštatovať, že exekučné konania vykazujú znaky nesprávneho úradného postupu v zmysle Zák. č. 514/2003 Z. z. Podľa názoru súdu nebolo porušené žiadne zákonné ustanovenie exekučného poriadku platného a účinného v čase rozhodovania o žiadosti o udelenie poverenia, pretože v tom čase podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku účinného v čase od 1.6.2010 do 31.5.2011 lehota 15 dní na vydanie poverenia neplatila na exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d) Exekučného poriadku, teda sa nevzťahovala na rozhodcovské rozsudky, pričom podkladom v týchto exekučných konaniach bol rozhodcovský rozsudok. Účelom zmeny takejto úpravy bolo, aby súdy mali dostatok času na posúdenie určitých typov exekučných titulov /rozhodcovských rozsudok a notárskych zápisníc/ za účelom ich preskúmania či neobsahujú plnenia priznané na podklade neprijateľných podmienok v spotrebiteľských veciach nakoľko v minulosti nebolo presne určené, či takéto tituly v exekučnom konaní možno v spotrebiteľských veciach preskúmať. Keďže nebola daná zákonná lehota pre rozhodnutie v prípade rozhodcovských rozsudkov o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, tak súd dospel k názoru, že zo strany exekučného súdu nedošlo k nesprávnemu úradnému postupu. Súd ďalej zistil, že exekučný súd rozhodoval o žiadostiach o udelenie poverenia v primeraných lehotách, a nedošlo k prieťahom v exekučnom konaní. Je nutné tiež poukázať na skutočnosť, že nebolo zistené, že by predseda exekučného súdu, resp. Ústavný súd SR v týchto veciach konštatoval akékoľvek prieťahy v konaní, z ktorých odvodzoval navrhovateľ svoj nárok. Súd pri výklade pojmu zbytočné prieťahy podľa zák. č. 514/2003 Z. z. vychádzal z ustálenej judikatúry Ústavného súdu, ako aj Európskeho súdu pre ľudské práva a to z pojmu právo na prejednanie veci v primeranej lehote, pretože medzi právom na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov a právo na prejednanie veci v primeranej lehote niet zásadných odlišností. Ako vyplýva z ustálenej judikatúry Ústavného súdu, dôvodom na odmietnutie sťažnosti ako zjavne neopodstatnenej je aj zistenie, že postup všeobecného súdu sa nevyznačoval takými významnými prieťahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné prieťahy. Z tohto vyplýva, že nie každý prieťah v súdnom konaní má za následok porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočného prieťahu a pojem zbytočné prieťahy nemožno vykladať a aplikovať materiálne. Okrem toho exekučný súd z dôvodu podaného odvolania a následne v intenciách právneho názoru odvolacieho súdu vydal poverenia na vykonanie exekúcie v jednotlivých exekučných konaniach. Súd tak nezmaril navrhovateľovi možnosť vymáhať jeho pohľadávku voči dlžníkom tým, že právoplatným rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o vydanie poverenia tak došlo k vytvoreniu prekážky res iudicata ako tvrdí navrhovateľ, nakoľko takéto rozhodnutie o zamietnutí vydania poverenia bolo zrušené. Navrhovateľ tak mohol pokračovať v exekučnom konaní na podklade vydaného poverenia a vymáhať svoj nárok a nebolo mu postupom súdu znemožnené vymáhanie jeho pohľadávky. Navrhovateľ nepreukázal, že by činnosťou súdu v daných konaniach došlo k nesprávnemu úradnému postupu, tak ako to tvrdil.

Navrhovateľ nepreukázal ani primárny predpoklad a to nesprávnosť úradného postupu konajúceho súdu v rámci exekučných konaní, tak ako to tvrdil. Súd preto bez ďalšieho návrh zamietol a nezaoberal sa

dôvodnosťou a skúmaním existencie vzniku škody ako majetkovej, či nemajetkovej ujmy, resp. príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody, tak ako to tvrdil v konaní navrhovateľ.

Ak prvý a jeden z rozhodujúcich predpokladov zodpovednosti za škodu, a to nesprávny úradný postup nebol v exekučných konaniach zistený, naopak, vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že exekučný súd postupoval v súlade so zákonom a bez zbytočných prieťahov, nedošlo k vzniku zodpovednosti štátu za škodu, ktorá by prípadne mohla byť spôsobená orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci.

Pokiaľ nebol splnený tento primárny predpoklad pre založenie zodpovednosti za škodu a to nesprávny úradný postup, súd i z dôvodu hospodárnosti ďalšieho konania v prejednávanej veci ďalšie dokazovanie nevykonával a rozhodol tak, že návrh ako nedôvodný zamietol.

O trovách konaniach súd rozhodol podľa § 142 ods. 1. OSP, t.j. podľa úspechu v konaní. Odporca i keď bol v konaní úspešný, nevznikli mu žiadny trovy v súvislosti s konaním a preto súd o náhrade trov konania rozhodol tak, že tieto odporcovi nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu ku Krajskému súdu v Banskej Bystrici a to v troch vyhotoveniach. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a), rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia vecí. Toto právo strácajú tí účastníci konania, ktorí sa po vyhlásení rozhodnutia vzdali práva podať proti nemu odvolanie a to výslovne do zápisnice súdu.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Z.č. 233/1995 Z.z. o exekútoroch a exekučnej činnosti), ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.